

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. februar 2014
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Kristian Gyde Poulsen
Sagsnr.: 2014-0030-1968
Dok.: 1084392

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 588 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. februar 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Karen Hækkerup

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 588 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren indhente en udtalelse fra Datatilsynet vedrørende persondatalovens gyldighed samt håndhævelses- og kontrolmuligheder, hvis Nets sælges til et såkaldt usikkert tredjeland?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Datatilsynet. Datatilsynet, som er den uafhængige myndighed, som fører tilsyn med overholdelsen af persondataloven, har oplyst følgende:

”Reglerne for persondatalovens¹ geografiske anvendelsesområde – og dermed Datatilsynets geografiske kompetence – fremgår af persondatalovens kapitel 3.

Hvis behandlingen af oplysninger udføres for *en dataansvarlig, som er etableret i Danmark*, vil persondataloven - inden for lovens anvendelsesområde - gælde, hvis aktiviteterne finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område.

Etablering foreligger, når der er tale om faktisk udøvelse af aktiviteter gennem en mere permanent struktur. Det kan f.eks. være aktiviteter, der udøves af en filial eller et datterselskab med status som juridisk person.²

Selv om den dataansvarlige benytter et edb-servicebureau eller en databehandler i et andet EU-land eller i et tredjeland, er det således den danske persondatalov, der - inden for lovens almindelige anvendelsesområde - gælder, når den dataansvarlige er etableret i Danmark.

Det bemærkes, at overførsel af personoplysninger til tredjelande kræver et særskilt hjemmelsgrundlag i persondatalovens § 27. Bestemmelsen gælder både ved *videregivelse* af personoplysninger til en anden dataansvarlig, ved *overladelse* af personoplysninger til en databehandler samt ved *intern brug*, f.eks. inden for en koncern.

Ved et tredjeland forstås en stat, som ikke indgår i Det Europæiske Fællesskab, og som ikke har gennemført aftaler, der er

---

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

² Betragtning 19 i præambulen til Europa-parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. (Herefter: ”databeskyttelsesdirektivet”)

indgået med Det Europæiske Fællesskab, og som indeholder regler svarende til databeskyttelsesdirektivet³.

Overførsel af personoplysninger til tredjelande skal altid ske inden for rammerne af persondataloven.

Der må som udgangspunkt kun overføres oplysninger til et tredjeland, hvis dette land sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Vurderingen af, om beskyttelsesniveauet i et tredjeland er tilstrækkeligt, skal ske på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en overførsel, herunder navnlig oplysningernes art, behandlingens formål og varighed, oprindelseslandet og det endelige bestemmelsesland, samt de retsregler, herunder regler for god forretningsskik og sikkerhedsforanstaltninger, som gælder i tredjelandet.

Europakommissionen (herefter ”Kommissionen”) kan med bindende virkning for medlemsstaterne træffe beslutning om, at et bestemt tredjeland sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau⁴.

Kommissionen har endvidere truffet beslutning om den såkaldte Safe Harbor-ordning, som amerikanske virksomheder kan tilmelde sig og dermed anses for sikre i forbindelse med import af persondata fra EU.

Datatilsynet kan give tilladelse til, at der overføres oplysninger til tredjelande, som ikke er sikre i persondatalovens § 27, stk. 1, forstand, såfremt den dataansvarlige yder tilstrækkelige garantier for beskyttelse af de registreredes rettigheder. Der kan fastsættes nærmere vilkår for overførslen.

Overførsel til tredjelande, som ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, vil endvidere bl.a. kunne ske ved anvendelse af Kommissionens standardkontraktbestemmelser, eller ved at den dataansvarlige stiller garantier, jf. persondatalovens § 27, stk. 4.

Datatilsynet fører tilsyn med enhver behandling af personoplysninger, der er omfattet af persondataloven. Det gælder dog ikke behandling, der foretages for domstolene.

Datatilsynet kan i princippet også foretage tilsyn – herunder inspektioner – med databehandlinger, som en dansk dataansvarlig lader udføre hos en databehandler i udlandet. Datatilsy-

---

³ Det vil sige de såkaldte EØS-lande. Dette betyder, at f.eks. Norge og Island ikke er at betragte som tredjelande, men at Grønland og Færøerne skal betragtes som tredjelande

⁴ Se Datatilsynets hjemmeside for liste over sikre tredjelande:

<http://www.datatilsynet.dk/erhverv/tredjelande/sikre-tredjelande/>

nets inspektioner foretages dog i almindelighed hos den dataansvarlige og ikke hos dennes databehandler.

Datatilsynet kan endvidere føre tilsyn med databehandlinger, der foretages i Danmark, uanset at den pågældende behandling er undergivet lovgivningen i et andet EU-land, jf. persondatalovens § 64.

Hvis *en dataansvarlig er etableret i et tredjeland* (dvs. et land udenfor EU), finder persondataloven efter lovens § 4, stk. 3, anvendelse, hvis:

- behandlingen af oplysninger sker under benyttelse af hjælpemidler, der befinder sig i Danmark, medmindre hjælpemidlerne kun benyttes med henblik på forsendelse af oplysninger gennem Det Europæiske Fællesskabs område, eller
- indsamling af oplysninger i Danmark sker med henblik på behandling i et tredjeland.

I de tilfælde, hvor der anvendes hjælpemidler her i landet, skal den dataansvarlige udpege en repræsentant, som er etableret i Danmark, og underrette Datatilsynet om, hvem der er udpeget som repræsentant.

Som eksempel på et hjælpemiddel er i forarbejderne til loven nævnt teknisk udstyr. Det er uden betydning, om det er EDB-baseret eller ej.

Dette indebærer, at hvis en dataansvarlig, der er etableret i et tredjeland, benytter et edb-servicebureau eller en databehandler i Danmark, vil persondataloven finde anvendelse for så vidt angår den faktiske behandling, der finder sted her i landet.

Datatilsynet skal endelig for god ordens skyld henlede opmærksomheden på, at persondatalovens § 41, stk. 4, indeholder en særlig regel, hvorefter der for oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning, og som er af særlig interesse for fremmede magter, skal træffes foranstaltninger, der gør det muligt at bortskaffe eller tilintetgøre oplysningerne i tilfælde af krig eller lignende forhold.

I forarbejderne til persondataloven er det bl.a. fremhævet, at navnlig større landsdækkende systemer, som f.eks. Det Centrale Personregister (CPR) og centrale skattesystemer, vil være omfattet af bestemmelsen.

Reglen finder efter sin ordlyd alene direkte anvendelse, når det er en offentlig myndighed, der er dataansvarlig.”